

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie M. H.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 18 września 2025 r.,
na posiedzeniu bez udziału stron,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku
Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 czerwca 2024 r.,
sygn. akt XVII Ka 351/24,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Śremie
z dnia 5 października 2023 r., sygn. akt II K 370/21,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego M. H. w złożonej kasacji wniósł o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 czerwca 2024 r., sygn. akt XVII Ka 351/24, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 5 października 2023 r., sygn. akt II K 370/21, wskazując, że zaskarżony wyrok wywoła nieodwracalne skutki dla skazanego M. H..

Prokurator w odpowiedzi na kasację obrońcy skazanego wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej. Także pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej wniósł o oddalenie kasacji jako bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny.

W pierwszej kolejności należy odwołać się do treści art. 532 § 1 k.p.k., który wskazuje, że w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Treść tego przepisu nie określa przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, jednakże możliwość jego wstrzymania, jak wynika z utrwalonego w tym zakresie orzecznictwa, ma charakter wyjątkowy i stanowi odstępstwo od zasady określonej w art. 9 § 2 k.k.w. Przepis ten jednoznacznie wskazuje, że orzeczenie staje się wykonalne z chwilą jego uprawomocnienia. Zatem wstrzymanie wykonania orzeczenia, jako instytucja o charakterze wyjątkowym, może nastąpić przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia sytuacji oczywistej zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki (zob. postanowienie SN z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21; postanowienie SN z dnia 19 października 2021 r., V KK 415/21).

Zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być zatem uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia, przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla osoby skazanej wyjątkowo dolegliwe skutki. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę i charakter postawionych zarzutów kasacyjnych i ich widoczną już *prima facie* zasadność oraz w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionej skargi, gdyż w takiej sytuacji wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji, zwłaszcza w zakresie kary, spowodowałoby dla skazanego poważne i nieodwracalne następstwa (zob. postanowienie SN z dnia 30 września 1997 r., II KKN 329/97; postanowienie SN z dnia 6 czerwca 2000 r., II KKN 74/99; postanowienie SN z dnia 22 lutego 2007 r.; postanowienie SN z dnia 15 stycznia 2018 r., II KK 23/18; postanowienie SN z dnia 22 stycznia 2020 r., III KK 5/20).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, nie przesądzając wprawdzie ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego w

stosunku do skazanego, wskazać należy, że żadna z powyższych przesłanek nie zachodzi. obrońca skazanego wnosząc o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie podniósł takich argumentów, które wskazywałyby na zasadność zastosowania szczególnej instytucji jaką jest wstrzymanie wykonania orzeczenia. Nie sposób także uznać, w oparciu o treść sformułowanych zarzutów, że uwzględnienie przedmiotowej kasacji jawi się jako realne, a wydany przez sąd odwoławczy wyrok jest oczywiście wadliwy. Podkreślić jednocześnie należy, że subiektywne przekonanie o trafności stawianych zarzutów nie przesądza o konieczności wstrzymania wykonania wyroku, a następnie uchylenia wyroku sądu odwoławczego.

Za uwzględnieniem wniosku obrońcy skazanego M. H. o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie przemawiają również zawarte w jego uzasadnieniu argumenty odwołujące się do okoliczności osobistych. Należy bowiem wskazać, jak wynika z utrwalonego w tym zakresie orzecnictwa Sądu Najwyższego, że tego rodzaju okoliczności są związane z postępowaniem wykonawczym i mogą stanowić podstawę ewentualnych wniosków o odroczenie wykonania kary lub przerwę, nie mogą jednak być wystarczającą przesłanką do zastosowania instytucji uregulowanej w art. 532 § 1 k.p.k.

Podkreślić również należy, że w odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej, zaś pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej o nieuwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania kary.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy stwierdził zatem, że w stosunku do skazanego M. H. nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., skutkującej wstrzymaniem wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 czerwca 2024 r., sygn. akt XVII Ka 351/24, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 4 czerwca 2024 r., sygn. akt II K 370/21.

W tej sytuacji, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]

